

Mephala

A Hálószövő vagy Pókisten

A következő szemelvényt egy híres kalandozó naplójából állítottuk össze, aki a harmadkor végének zűrzavaros időszakában élt. Vélhetően tevékenyen részt vett a Septim ház kiirtásában, s köze volt azokhoz az eseményekhez, amelyek Mehrunes Dagon megidézéséhez, s ezt követően kiűzéséhez vezettek. Ránk mégis csak a daedra hitről írott feljegyzései maradtak, amik jól tükrözik annak a kornak szálnalmas voltát, ahol egy ilyen ember is neves hős lehetett. A bejegyzéseket a jobb érthetőség kedvéért nem időrendben, hanem ABC renben közöljük.

(katt a nagyobb felbontásért a képre)

Ontus Vanin hatására indultam a Roxey Inn közelében lévő szentélybe, hogy felkeressem a hírhedt összeesküvőt. Dredena Hlavel világosított fel, hogy egy nightshade-et leszek kénytelen feláldozni éjjél és hajnal között, ha szeretnék beszélni a daedrával. Sokáig gondolkodtam, hol is láttam ilyen virágot a vadonon kívül, végül eszembe jutott, hogy Chorrolban, a Mágusok Céhének könyvtárában hevert egy darab, de gondoltam inkább teszek egy próbát a Main Ingredientben, lévén az közelebb van.

Szerencsémre árultak ebből a virágból is, így már aznap este elő tudtam hívni a daedrát. Ő jó szokásához híven épp cselt szőtt: képtelen volt tétlenül nézni, hogy a közeli Bleaker's Way nordjai és sötét elfei békében élnek egymással. Engem választott eszközéül, azt kívánta öljem meg a családfőket és hárítsam a gyanút az ellentétes táborra. Nem volt apelláta, mennem kellett. Midőn Bleaker's Waybe értem a lélegzetem is elállt. Népem áruló tagjai valóban kart karba öltve sétáltak ezekkel az istentelen fattyakkal! Pedig elég lett volna rájuk nézni, szemükben ott lobogott az az undorító áruló láng, s biztos valami szörnyű varázslatot bocsáthattak csak a nordokra, vagy azoknak ment az agyukra a kényelmes déli életmód, hogy belenyughattak ebbe a megalázó szomszédságba. Ezen tényleg változtatnom kellett. Némi faggatózás után megtudtam, hogy a két tábor vezére Hrol Ulfgar és Nivan Dalvilu. Vártam éjjelig, hogy tervem mozgásba lendüljön. E békés szomszédság annyira kényelmessé tette a családfőket, hogy elővigyázatlan módon még éjjelre is nyitva hagyták ajtajukat.

Előbb Nivan házát látogattam meg, ami a kocsmától nyugatra állt – a szellőnél is halkabban osontam be, s valamilyen tárgy után kutattam, ami majd bizonyítékként használhatok fel. A

jobbomon álló kis asztalkán meg is leltem családjának szakrális törét, ezt gyorsan el is tettem. A város nyugati része felé lopództam, hogy meglátogassam Hrol házát is. Már letről hallottam az eltunyult nord hortyogását, ezért felfele vettem az irányt. A lépcsőfordulóban egy könyv mellett ott hevert pecsétgyűrűje, ezt is magamhoz vettem, majd meglátogattam hálósobáját. A falnak fordulva aludt, nem ébredt fel közeledésemre. Fejemet csóválva megfogadtam, hogy önkezemmel vetek véget életemnek ha valaha is ilyen elővigyázatlan leszek, közben egyetlen olajozott mozdulattal a hátába állítottam kardomat. Nivan törét a holtestébe rejtettem, aztán ahogy jöttem, távoztam. Nivan a falucska közepén állt, a csillagokban gyönyörködött, szinte fel sem tűnt neki, mikor leszúrtam. A markába erőltettem Ulfgar pecsétgyűrűjét, majd elégedetten felébresztettem az egyik lakost. Zihálva ömlött belőlem a szó, hogy Hrol és Nivan összeverekedett, s valószínűleg meg is ölték egymást. Ő dühösen keltegette a többi nordot és hamarosan bosszúért kiáltva vetették rá magukat a sötét elfekre. Sajnos azok számbeli fölénye diadalmaskodott, de mindig is azt mondtam, jobb harcolva meghalni, mint féregként élni.

Mephala elégedett volt az eredménnyel, s harcoshoz méltó ajándékot adott, az Ebony Blade-et (Silence, Absorb Health on strike), amely ugyan nem volt a Goldbrandhez fogható, de néhányszor a varázslók ellen hasznos célszerszámnak bizonyult.